

Kız ve Küçük Denizati

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Denizati

Aysel Banu YAVUZAL

Maya sarı yağmur çizmelerini giydi ve bez çantasını kaptı. Okyanusun sırlarını göstermek için geri çekildiği gelgit anlarını çok severdi. Bugün gelgit havuzları sabah güneşinin altında küçük aynalar gibi parlıyordu. Maya'nın kıvrıkcık siyah saçları iki dolgun topuz halinde zıplıyordu; ıslak kumda seke seke yürüyordu. Sekiz yaşındaydı ve keşfetmek onun için dünyadaki en güzel şeydi.

En büyük gelgit havuzunun başında Maya dizlerinin üstüne çöktü ve berrak suya baktı. Parlak yeşil deniz çayırıları hafifçe salınıyor, minik balıklar yaprakların arasında hızla yüzüyordu. Sonra gözüne bir şey takıldı—başparmağından büyük olmayan küçük bir altın kıvrımı. Bu bir denizatiydı! Altın-turuncu gövdesi minik beyaz beneklerle kaplıydı ve boynunda atkı gibi bir yeşil deniz çayırı yaprağı vardı.

Denizatının büyük kehribar gözleri Maya'ya bakıp kırpıldı. Narin yüzgeçleri minik yelpazeler gibi çırpınıyordu. 'Merhaba,' diye fısıldadı Maya. 'Ben Maya. Senin adın ne?' Küçük denizatı uzun burnunu yana eğdi. 'Pip,' dedi minik, baloncuklu bir sesle. 'Ben Pip. Burası benim çayırım.' Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Senin çayırın mı?' diye sordu. 'Ama burası okyanus!'

Pip kuyruğunu bir deniz çayırı yaprağına doladı. 'Su altı çayırları bahçeler gibidir,' diye açıkladı Pip. 'Deniz çayırları bize yiyecek ve saklanacak yer verir. Kardeşlerim de burada yaşıyor.' Maya daha da yaklaştı. 'Neredeler?' diye sordu. Pip'in yüzgeçleri sarktı. 'Bazıları yüzüp gitti. Çayırımız küçülüyor. Temiz su ve sağlıklı çimen bulmak zorlaşıyor.'

Pip minik bir yüzgeciyle kahverengi, yapış yapış bir deniz çayırı parçasını işaret etti. 'Şunu görüyor musun?' dedi Pip. 'Geçen yaz çöplerin biriktiği yer orası. Çimenler hastalanıp öldü. Büyümek ve yavrularımızı saklamak için sağlıklı çayırlara ihtiyacımız var.' Maya'nın içi burkuldu. 'Bu çok kötü,' dedi. 'Başka yere taşınamaz mısınız?' Pip başını salladı. 'Denizatları yavaş yüzer. Yardıma ihtiyacımız var.'

Maya gelgit havuzuna baktı. Deniz çayırılarına dolanmış bir plastik şişe ve yakınlarda yüzen buruşuk bir ambalaj gördü. 'Olamaz,' dedi. 'Bu kirlilik.' Pip başını salladı. 'Suyu kirletiyor. Çayır zarar gördüğünde gidecek yerimiz kalmıyor.' Maya'nın yuvarlak yanakları kararlılıkla kızardı. 'Yardım etmek istiyorum,' dedi. 'Ama ben sadece bir kızım.'

Pip daha da yaklaştı ve güvenen kehribar gözleriyle Maya'ya baktı. 'Başkalarına anlatabilirsin,' dedi Pip. 'İnsanlar çocukları dinler.' Maya yavaşça başını salladı. 'Öğretmenim Bayan Linden, birlikte çalışırsak fark yaratabileceğimizi söylüyor.' Plastik şişeyi dikkatlice havuzdan çıkardı. 'Önce burayı temizleyerek başlayacağım. Ve su altı çayırıları hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğreneceğim.'

Ertesi gün okulda Maya, Bayan Linden'i sınıfta buldu. Bayan Linden yuvarlak gözlükleri parlayarak Maya'nın Pip hakkındaki hikâyesini dinledi. 'Gelgit havuzunda bir denizatı!' dedi Bayan Linden. 'Ne keşif! Ve yardım etmek mi istiyorsun?' Maya başını salladı. 'Herkes denizatlarını ve çayırıların nasıl korunacağını öğretmek istiyorum.' Bayan Linden gülümsedi. 'Bir sergi yapalım!'

Maya ve Bayan Linden öğleden sonrayı araştırarak geçirdi. Deniz çayırları ve denizatları hakkında kitaplar okudular. Maya, su altı çayırlarının deniz canlıları için kalabalık şehirler gibi olduğunu öğrendi. Yiyecek, barınak ve temiz su sağlıyorlardı. Ama kirlilik, çöp ve dikkatsiz tekne çapaları onlara zarar verebiliyordu. 'Pek çok küçük canlı çayıra bağlı,' dedi Maya. 'Onu korumalıyız.'

Evde Maya, Pip ve çayırın resimlerini çizdi. Parlak yeşil deniz çayırları ve yeşil atkılı altın bir denizatı boyadı. Renkli kartlara basit bilgiler yazdı: 'Denizatlarının sağlıklı çayırlara ihtiyacı var!' ve 'Okyanusu temiz tutun!' En iyi arkadaşı Leo yardıma geldi. Leo'nun kum sarısı saçları diken diken oldu; kâğıttan balıklar kesiyordu. 'Bu harika olacak!' dedi.

Sergi günü geldi. Maya sergisini okul salonunda kurdu. Resimlerini astı, masaya deniz kabukları ve deniz çayırı örnekleri yerleştirdi. Büyük bir tabelada 'Su Altı Çayırları: Denizatlarının Evleri' yazıyordu. Maya heyecanlıydı ama Bayan Linden ona başparmağıyla 'harika' işareti yaptı. 'Hazırsın,' dedi. Leo turuncu balık tişörtünü giymiş, Maya'nın yanında duruyordu. 'Açıklamaya yardım edeceğim,' diye söz verdi.

Sınıf içeri girdiğinde Maya derin bir nefes aldı. 'Bu Pip,' dedi resmini işaret ederek. 'Pip, su altı çayırında yaşayan küçük bir denizati. Ama kirlilik ve çöp, denizatlarının yaşamasını zorlaştırıyor.' Temiz su dolu bir kavanoz ve içinde plastik şişe olan bir kavanoz gösterdi. 'Okyanusu temiz tutarak ve çöp atmamaya yardımcı olabiliriz.'

Leo elini kaldırdı. 'Okulda ne yapabiliriz?' diye sordu. Maya gülümsedi. 'Yeniden kullanılabilir su şişeleri ve çantalar kullanabiliriz. Sahilde çöp toplayabiliriz. Ve başkalarına su altı çayırılarını anlatabiliriz.' Bir afişi işaret etti. 'Küçük hareketler bile büyük fark yaratır.' Sınıf alkışladı. Bayan Linden gururla parladı. 'Harika iş, Maya!'

Sergiden sonra Maya'nın arkadaşları etrafını sardı. 'Sahili temizlemeye yardım etmek istiyorum!' dedi Leo. 'Ben de!' dedi başka bir arkadaş. Maya'nın içi ısındı. 'Bu hafta sonu başlayabiliriz,' dedi. 'Ve okulun her yerine asmak için daha çok afiş yapabiliriz.' Bayan Linden saksılarda küçük deniz çayırı fideleri dağıttı. 'Bunları gelgit anında gelgit havuzuna dikebiliriz,' dedi. 'Her katkı önemli.'

O hafta sonu Maya ve arkadaşları sahilde buluştu. Eldiven taktılar ve çantalar taşıdılar. Plastik şişeler, ambalajlar ve hatta eski bir ayakkabı topladılar. Leo dolanmış bir olta ipi buldu ve dikkatlice deniz çayırlarından çıkardı. 'Bu eğlenceli!' dedi. Maya güldü. 'Ve Pip'e yardım ediyor!' Gelgit havuzu temizlenene ve deniz çayırları yeniden nefes alabilene kadar birlikte çalıştılar.

Maya ertesi gün gelgit havuzuna döndü. Berrak suya baktı. İşte Pip, yeşil yaprakların arasında mutlulukla yüzüyordu! Pip'in kehribar gözleri parıldadı. 'Başardın!' dedi Pip. 'Çayır yeniden temiz.' Maya aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Hepimiz başardık,' dedi. 'Ve yardım etmeye devam edeceğiz. Çünkü küçük canlıların bile sağlıklı yaşam alanlarına ihtiyacı var.' Pip kuyruğunu bir deniz çayırı yaprağına doladı; güvende ve mutluydu.